

TEMPS DE PREGÀRIA, *per un temps incert* - 17

Montblanc, 22 de juliol de 2020
Oratori de la Plebania

INVOCACIÓ INICIAL

HIMNE A LA LLUM

M. Lluïsa Cortès - Cants de la Litúrgia Bizantina

Jesucrist resplendor celestial
reflex gloriós del Déu sant.

Llum que ve del cel,
per omplir els nostres cors.

El sol baixa plàcidament
la nit vindrà a omplir-ho tot.

Llum eternal davant vostre ens prosternem
us adorem.

Glòria a Vós, Pare Sant,
Glòria a Vós, Jesucrist el Senyor
Glòria a Vós, Sant Esperit

Reveu la nostra lloança
oh santa Trinitat.

DEL L'EVANGELI SEGONS SANT JOAN

Jn 20, 11-18

Maria es va quedar plorant a fora, al costat mateix del sepulcre. Mentre plorava, s'ajupí per mirar dins el sepulcre i veié dos àngels vestits de blanc, asseguts al lloc on havia estat posat el cos de Jesús, l'un al cap i l'altre als peus. Ells li diuen:

— Dona, per què plores?

Ella els respon:

— S'han endut el meu Senyor i no sé on l'han posat.

Així que acabà de dir aquestes paraules, es girà enrere i veié Jesús allà dret, però no sabia que era ell.

Jesús li diu:

— Dona, per què plores? Qui busques?

Ella, pensant-se que era l'hortolà, li respon:

— Senyor, si te l'has emportat tu, digues-me on l'has posat, i jo mateixa me l'enduré.

Li diu Jesús:

— Maria!

Ella es gira i li diu en la llengua dels hebreus:

— Rabuní! — que vol dir «mestre».

Jesús li diu:

— Deixa'm, que encara no he pujat al Pare. Vés a trobar els meus germans i digues-los: "Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu."

18 Maria Magdalena anà a trobar els deixebles i els anunciava: «He vist el Senyor.»
També els va explicar el que ell li havia dit.

LUCERNARI - SALM 140

M. Lluïsa Cortès - Cants de la Litúrgia Bizantina

**Senyor jo us invoco, escolteu el meu clam.
Escolteu el meu clam Senyor.
Que pugui el meu prec davant vostre com l'encens.
Alço aquestes mans com l'ofrena del cap vespre.
Escolteu el meu clam Senyor.**

No tardeu a venir, Senyor,
jo us invoco, escolteu el meu clam.
Que pugui el meu prec davant vostre com l'encens;
alço aquestes mans com l'ofrena del capvespre.

Senyor, poseu-me una guarda a la boca,
poseu sentinelles a la porta dels meus llavis;
no deixeu que el meu cor es decanti a res de mal,
a cometre cap mena d'injustícia.
El pa seductor dels amics de males arts,
no el vull compartir.

Que em pegui el just, que el piadós em reprengui,
però els perfums dels injustos no ungiran el meu cap.
Segueixo pregant ara que els veig desgraciats,
s'han estimbat els seus governants
que havien escoltat les meves paraules amables.

Com una mola de molí trossejada per terra,
els nostres ossos estan escampats
a la boca de la terra dels morts.

Senyor, Déu meu, a vós giro els meus ulls,
en vós em refugio, no em deixeu indefens.
Guardeu-me del llaç que m'han parat
dels enganys dels qui van amb males arts.
Hi cauran els injustos als paranys
però jo quan passi seguiré enllà.

DE LES HOMILIES DE SANT GREGORI EL GRAN

TRADUCCIÓ. Ferret, Núria. La Paraula era Déu. CPL. Emaús maior 6. Barcelona 2015 p.423

Maria Magdalena que havia acudit al sepulcre, on no trobà el cos del Senyor, es va creure que l'havien robat, i així ho digué als deixebles. Ells també acudiren al sepulcre i van comprovar que era tal com la dona havia dit, i van creure el mateix que ella. D'ells s'escriu: *els deixebles se'n tornaren a casa. Però de Maria afegeix: Maria es quedà al sepulcre, a fora, plorant.*

Aquí cal considerar com la força de l'amor havia encès l'enteniment d'aquesta dona, que no s'allunyà del sepulcre del Senyor ni quan els deixebles se n'havien allunyat. Cercava aquell que no havia trobat, tot cercant-lo, plorava i, encesa en el foc del seu amor, desitjava ardentment Crist, que creia robat. I per això va ocórrer que el va veure

ella sola, perquè s'havia quedat per cercar-lo; la força d'una obra bona és la perseverança, i la veu de la Veritat diu: *Els qui sofriran amb constància fins a la fi se salvaran.*

Primer cercà i no trobà, perseverà en la recerca, i per això va trobar; **el desig ajornat creixia; i aquesta creixença féu que trobés el que cercava.** És que els desigs sants creixen si són ajornats. Si l'ajornament els minva és que no eren desig veritables. Cremà d'amor tot el qui pogué atènyer la veritat. Això féu dir a David: *Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida; quan podré veure Déu cara a cara?* L'Església diu en el Càntic dels Càntics: *M'ha ferit l'amor.* I en un altre lloc: *L'ànima defalleix.*

Dona, per què plores? Qui busques? És interrogada a causa del seu dolor, perquè augmenti el desig: tot anomenant el qui cercava, s'encenia més en l'amor d'ell.

Li diu Jesús: *Maria!* Després que l'ha anomenada amb un nom comú i no és reconegut, l'anomena pel seu nom propi. És com si li digués: *Reconeix aquell pel qual ets reconeguda.* Et conec no genèricament com conec els altres, sinó en persona. **Maria, doncs, reconeguda pel seu nom, reconeix el seu autor** i l'anomena immediatament: Rabuni, és a dir: Mestre, **perquè ell era el cercat externament i era també el qui interiorment ensenyava a cercar.**

JÉSUM, J'AI CONFIANCE EN TOI

Acte de confiance de St Claude la Colombière (couplet)
Communauté de l'Emmanuel (A. Fleury)

R. Jésus, j'ai confiance en toi.
Jésus, j'ai confiance en toi.
Jésus, j'ai confiance en toi.

Mon Dieu, je suis si persuadé
Que tu veilles sur ceux qui espèrent en toi
Et qu'on ne peut manquer de rien
Quand on attend de toi toute chose,
Que j'ai résolu de vivre désormais sans aucun souci
Et de me décharger sur toi de toutes mes inquiétudes.

SALM

Salm 41

Com la cérvola es deleix per les fonts d'aigua,
també es deleix per tu la meva ànima, Déu meu.
Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida;
¿quan podré anar a veure Déu cara a cara?

Les llàgrimes són el meu pa de nit i de dia,
i a tota hora sento dir: «On és el teu Déu?»
Esplaió el meu cor apenat
recordant quan anava en processó
cap a la casa de Déu,
enmig d'un aplec festiu,
amb crits d'alegria i de lloança.

Per què aquesta tristor, ànima meva?
Per què aquest torbament?
Espera en Déu.

Jo el tornaré a lloar,
salvador meu i Déu meu.

PARENOSTRE

BENEDICCIÓ

SOTA LA VOSTRA PROTECCIÓ

Sota la vostra protecció
ens refugiem, oh santa Mare de Déu.
No desoïu les nostres súpliques,
en les nostre necessitats.
En tots els perills
deslliureu-nos sempre.
Verge gloriosa i beneïda.

SENYOR, TU HO SAPS TOT

Has penetrat tots els meus secrets,
Tu saps quan m'assec o quan m'aixeco,
em coneixes molt millor que jo mateix!
molt millor que jo mateix!!!

L'amor no passarà mai

Has descobert tot el què vull fer,
saps bé si camino o si reposo,
Tu coneixes bé tots els meus passos!
coneixes bé tots els meus passos!!!

*On aniria lluny del teu alè?
On fugiria lluny de Tu?
Si pujava dalt del cel,
o m'ajeia als inferns...
fins i tot allà em vindries a buscar!!!*

**Senyor! Tu ho saps tot!!!
Tu saps que t'estimo...
Senyor! Tu ho saps tot!!!
Sí!!! jo t'estimo!**

Tu has creat el meu interior,
Tu m'has teixit al ventre de la mare
mentre jo m'anava fent secretament!
m'anava fent secretament!!!

Tots els anys que m'has destinat,
tots eren inscrits en el teu llibre;
em coneixes des d'abans d'haver nascut!
des d'abans d'haver nascut!!!